

תשעים אילים

טורקמניסטאן

ציירה ט. אלקסייבה

סולטאנסויון מיד ציווה להביא את
קאראקודוק לפניו. הלכו ואמרו
לקאראקודוק שהפדישח רוצה אותו. בא
קאראקודוק ועמד לפני סולטאנסויון .
"שמע קאראקודוק" אמר סולטאנסויון
"שמעתי כי אתה מגדל צאן מצוין. אתן לך
תשעים אילים בני שנתיים. אני רוצה
שתוך חמישה חודשים הם ימליטו סאים."
"הו, כבודו הפדישח! תסכים שאלך הביתה
ואתייעץ עם אישתי."
הלך קאראקודוק הביתה ואמר לאישתו
"צרה גדולה נפלה עלינו"
"מה קרה" שאלה אישתו.
"הנה פדישח סולטאנסויון נותן לי תשעים
אילים ומצווה עלי לדאוג שתוך חמישה
חודשים הם ימליטו" אמר קאראקודוק.
"אל תדאג. לך ותביא את האילים" אמרה
האישה "את הרוב אנו נמכור, את היתר
נשחט לנו לבשר ונאכל. ומה יהיה הלאה -
נראה. אני לוקחת זאת על עצמי."

קרה שהפדישח סולטאנסויון נסע פעם ליד
כפר כלשהו וראה שם אישה יפה ביותר.
הוא התאהב בה ממבט ראשון ומאוד רצה
להשיג אותה.
כשהתייעץ עם הוזיר שלו, מירלי, אמר לו
הוזיר "איך תוכל להשיג את האישה הזו?
הרי היא כבר נשואה."
אך סולטאנסויון החליט ששיג אותה ויהי
מה. לכן נכנס לבית שבקצה הכפר ושאל
את בעל הבית "ראיתי כאן אישה יפה
מאוד. אישתו של מי היא?"
"זו אישתו של איכר בשם קאראקודוק"
אמר לו בעל הבית.

וסולטאנסויון היה כבר לפני הדלת.
"הי קאראקודוק!" קרא "איפה הסאים?"
אישתו של קאראקודוק יצאה לקראתו.
"הוד רוממותו" אמרה "קאראקודוק שוכב
כרגע בלידה. אוט-אוט ויולד לנו משהו."
"איזה שטויות את אומרת" ענה הפדישח
"איך יתכן שגבר יוליד?"
"הו פדישח" ענתה האישה "אם אפשר
לדאוג שאילים בני שנתיים ימליטו, אז
למה שגבר לא יוליד ילדים?"
הפדישח סולטאנסויון הבין שניסה לעשות
דבר לא מוסרי. סובב את סוסו וחזר
הביתה. וקאראקודוק עם אישתו נשארו
לאכול את בשר האילים.

חזר קאראקודוק אל הפדישח ואמר "כן
פדישח, תן לי את האילים בני שנתיים ואני
אדאג שימליטו!"
קאראקודוק לקח את האילים והוביל
אותם הביתה. כפי שאמרה אישתו הם
מכרו את מרבית החיות ואת היתר שחטו
לעצמם ואכלו.
עברו חמישה חודשים. סולטאנסויון עלה
על סוס ובא לביתו של קאראקודוק.
האישה ראתה אותו מרחוק ואמרה לבעלה
"לך מהר למיטה, תנפח את בטנך ושכב
כך. הפדישח מגיע."